

خورشید

Mascha Kaléko* (1907-1975)

(ترجمه های آزاد و برداشتها)

من دیدگان را گشودم و روشنائی را دیدم،

دردم چون واژه ای که با احساس نجوا شود ساکت شد. -

دریائی از نور سیل آسا به اتفاق وارد شد،

آن چون موجی مرا بُرد.

و نور بر همه جا روان گشت.

نگرانی های بیخوابی آور آهسته آرام گرفتند. -

من دیدگان را گشودم و روشنائی را دیدم،

اکنون آنها را به این زودی دوباره نخواهم بست.

Sonne

Mascha Kaléko* (1907-1975)

Ich tat die Augen auf und sah das Helle,
Mein Leid verklang wie ein gehauchtes Wort. –
Ein Meer von Licht drang flutend in die Zelle,
Das trug wie eine Welle mich hinfort.

Und Licht ergoß sich über jede Stelle,
Durchwachte Sorgen gingen leis zur Ruh. –
Ich tat die Augen auf und sah das Helle,
Nun schließe ich sie so bald nicht wieder zu.

* http://www.kaleko.ch/index.php?option=com_content&task=view&id=16&Itemid=30

